

Bir Kere Kal Desen

– SELVASELDA · 29 Eylül 2024

Cennetin koridorlarında yürüyorum
İçim kıpır kıpır
Heyecan basmış yüreğimi
Açılıyor bir cennet kapısı
Alıyorlar beni
İçerideyim
Kainatın Sultanı (sav) tam da karşımda
Kalbim yerinden çıkacak gibi
Hoşgeldin diyor usulca
Edeple eğiliyorum huzurunda
Ve başlıyorum ağlamaya
Katıla katıla
Seni çok özledim
Sana layık olamadım Ya Rasulallah (sav)
Vahşi' (ra) yi affettiğin gibi beni de affet diyorum
Feryadım yürekleri dağlıyor
O anda selat u selamlar dilimde
Mübarek adı meleklerin kanatlarından içime akıyor
Bıraksalar beni sonsuza kadar yanından ayrılmasam
Ne olur beni bırakma Efendim diyorum
Gözyaşlarım ceyhun olmuş

Nur cemali karşımda
Seyretmeye doyamıyorum
Yanıyor yüreğim
Efendim ne olur yardım et bana deyince
Nazar ediyor bana merhametli gözleriyle
Şefkati ummanlar gibi
İçime sular serpiliyor sanki
Ferahlıyorum
Okşuyor başımı mübarek elleriyle
Mis gibi bir kokuyla
Öyle bir koku ki eşi menendi yok bu dünyada.. Uyanıveriyorum birdenbire..
Bakıyorum sonra
Bir tarafında Hz.Ömer diğer tarafında Hz. Ebubekir
Canım kurban olsun üçüne de
Bir can değil bin canım olsa da feda olsa
Sonra tam o alanda
Efendimin 'mescidimle minberim arası cennet bahçesidir' dediği alanda
Birden boşalıyor sağım solum önüm
O izdihamda nasıl açıldı bu yeşil halı serili alan
Hayretler içerisindeyim
Kılıyorum namazımı
Sonsuz şükür hisleriyle
Efendim ne olur şefaatinle beni de şereflemdir duasında dillerim
Yıkıyor günahlardan kararmış kalbim
Sanki Efendimin Risalet Penahisindeyim
Kuşlar gibi kanatlanıyorum
Huzurun doruklarındayım
Hamdolsun burayı bana nasip eden Rabbime duasında yüreğim..

Ayrılık vakti..
Bir kere daha kapısında bekliyorum
Gitmeme az kalmış
Kafiler gitti gidecek
On onbeş dakika
Ya göremeden gideceğim
Ya da acaba bir kere daha görmek mümkün mü telaşında yüreğim
Bana en az yarım saat lazım
Beklediğim kapıyla makamı arası öyle yakın değil
Yol uzun

Mümkün mü ki bir kez daha görmek
Nedense yerimden kalkıp gidemiyorum da
Çaresizce zamanın durmasını beklerken
Bir umut beklerken
Gitmek hiç bu kadar ızdırap vermemişken yüreğime
Bir an
Kimse yok etrafta
Kestirmeden bir kapı açılıyor görevli tarafından
Huzura davet edilmenin heyecanıyla
Koşuyorum
Koşuyorum
Beş dakikada huzurdayım yine
Şaşkınlığımda gerçekleşen bir vuslat daha

İçimde tarifi olmayan büyük bir mutluluk
Ama çok kısa süren bir mutluluk
Akabinde
Vedalaşmanın verdiği koca bir hüznün
Sanki canım çekiliyor gibi
Ellerim bırakmak istemiyorum
Sıkı sıkı tutunuyorum o büyük kapıya
Dünya dursa
Dursa da kalsam burada
Salıveriyorum gözyaşlarımı Büküyorum boynumu
Çırpınsam da faydası yok
Elveda derken sanki canım çıkıp orada kalacak gibi
Arkama dönüp dönüp bakıyorum
"Bır kere kal desen" Efendim
"Sen kal burada desen"
Bir an umutlanıyorum
İşte..
Ama yok..
Bu dünya ayrılık yeri Uğurlanıyorum..
Ağlıyorum ağlıyorum..
Ağlamaya da doyamıyorum..

Bir daha sana gelir miyim Efendim
Ravza i Mutahhara'nı
Tertemiz çiçekli cennet bahçeni görür müyüm Efendim

Bir kere daha davet alır mıyım Efendim..
Şu can yoluna bir değil bin kere kurban olsun Efendim..

Ve mahsun bir şekilde dünyaya tekrar dönüyorum..

22 06 2022

Medine i Münevvere hatırası..